

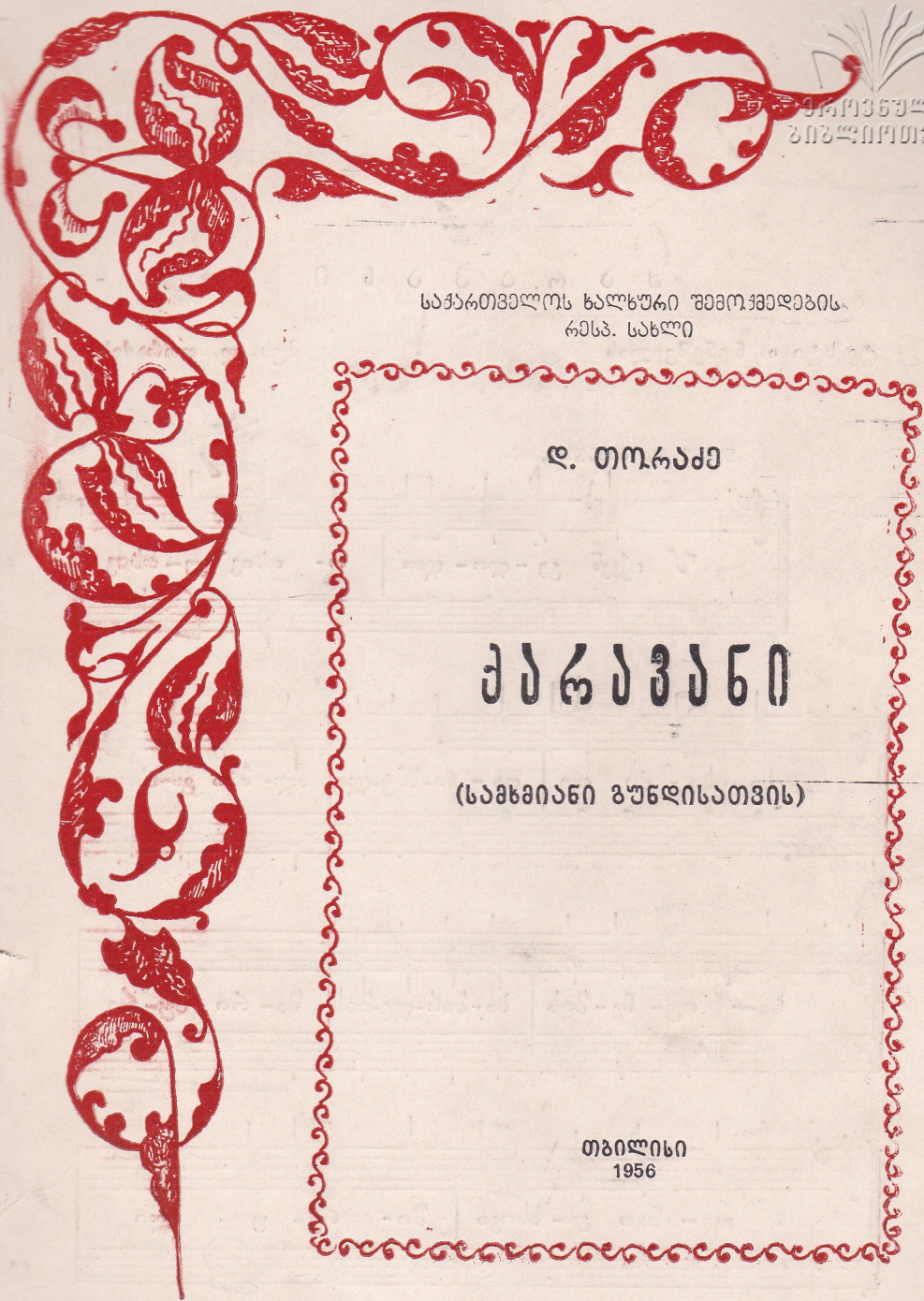
საქართველოს სახელმწიფო ბიბლიოთეკის
რეპ. სახლი

დ. თორაძე

ქარაზანი

(სამხმიანი გუნდისათვის)

თბილისი
1956

ჩუბინა სუგინა სიმონიძე

ქ ა რ ა ვ ა ნ ი

ტექსტი ი. ნონეშვილის

მუს. დ. თორაძის

მსნაჲ და გაჲაღულაღ.

mf ოქვენ გე-ლო-დაო ო-თხივ კუ-თხივ

სა-სი-ძო თუ და-ნი-შნუ-ლი, ალ-ბათ გა-სსოვთ

სა-თუ-ნე-ბის სა-პარ-ღე-ბის შა-რი შუ-რი

f ალ-ბათ გა-სსოვთ შა-რე-უ-ლი

გზე-ბი, სვა-ტით ვა-და-მწვა-რივ; ზუ-რგზე ო-ქროს

ტა-სტრე-ვა-ნში თვალ-ყუ-ყუ-ნა პა-ტა-რძა-ლი

rit. *cresc.*

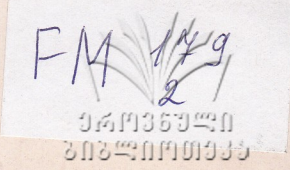
ff ყვი-თელქვი-შნარს, სა-დაცმხო-ლოვ სა-ქსა-უ-ლის

ბუ-ჩქე-ბი-ა, ამ გო-გო-ნებს,

ამ ვა-ჟა-ჯეცებს ზაღ-ვე-ნა-სი უ-რჩე-ვნი-ათ.

FM 179
2

- 2. თურმე როცა მიაღწევდა თბილისს თქვენი ქარაფანი, ზარ-ზეიმით იღებოდა ნარიყალას გალავანი.
 - თუმც ალარ გაქვთ ის დიდება,
 - ამ ქვიშაშიც არა გიშავთ,
 - მაგრამ ახლა გიპირებენ,
 - რომ წავართვან ცხელი ქვიშაც
 - მისამღერი: ყვითელ ქვიშნარს, სადაც მხოლოდ...
- 3. თქვენს საყვარელ უდაბნოსთან შეჭიდებას აპირებენ თქვენზე უფრო გრძელკისერა რკინის ბელტიყლაპიები.
 - სურთ უდაბნო ააყვავონ,
 - არხი არხზე გაიყვანონ.
 - მაშინ უნდა, მეგობრებო აქედანაც აიყაროთ.
 - მისამღერი: ყვითელ ქვიშნარს, სადაც მხოლოდ საქსაულის ბუჩქებია,
 - ამ გოგონებს, ამ ვაჟკაცებს ბალ-ვენახი ურჩევნიათ.

რედაქტორი მ. ჩიჩინაშვილი ტექ. რედაქტორი გ. გრიგოლიშვილი